

Skatteministeren (Ole Stavad):

Debatten har jo afspejlet, at der kan være et dilemma imellem det principielle synspunkt, man har, og den virkelighed, som man er nødt til at forholde sig til. Jeg har hørt samtlige ordførere give udtryk for, at vi selvfølgelig er nødt til at kunne sikre, at lovgivningen overholdes, og der er ingen, som har ønsket at holde hånden over plat og svindel – som jeg tror det er udtrykt – og derfor er der selvfølgelig en lang række balancer i en lovgivning som den her.

Derfor er vi også meget omhyggelige med, at den ret, der ligger i gældende lovgivning, og som vi nu får skabt større klarhed, større ensartethed omkring med det her lovforslag, selvfølgelig skal bruges med den pli og forsigtighed, som sådan en hjemmel giver. Det håber jeg bestemt også er billedet, og at det er det, man gør sig umage med inden for told- og skatteområdet. Det er faktisk meget få diskussioner, der har været igennem tiden i forhold til anvendelsen i praksis af den her bestemmelse, og når så diskussionen har været der, har den ofte været meget omfattende og meget følelsesladet.

Jeg synes, at der har været en række synspunkter fra ordførerne, som måske også tegner et forkert billede. Jeg tror, det var hr. Kristian Jensen, som på Venstres vegne brugte ordet privatboligen. Det her handler om det erhvervs-mæssige. Der er ikke adgang til privatboligen uden retskendelse. Der, hvor man kommer ud i en problemstilling, er dér, hvor det erhvervs-mæssige kontor ligger i forbindelse med privatboligen. Men privatboligen som sådan gives der ingen adgang til.

Så var det også hr. Kristian Jensen, der gav udtryk for, at når vi ikke havde lavet reglerne om og ikke havde lagt op til at få reglerne lavet om og ønsket retskendelse, var det udtryk for manglende tiltro til domstolene. Det vil jeg gerne dementere. Det er det bestemt ikke. Som vi forsøger at beskrive, så er det jo en lidt umulig opgave, som vi i givet fald ville sætte domstolene i.

Hr. Kim Behnke sagde, at hvis det var sådan, at man ville have adgang til privat ejendom, så måtte man forberede sin sag godt nok, ja, så godt, at hvis man vækkede dommeren om natten, så traf han en afgørelse om, at man kunne få adgang.

Hele pointen er jo her, at der ingen sag er, for den her hjemmel har man kun mulighed for at bruge i kontroløjemed. Og det er også derfor, at det fremgår, at der sådan set ikke rigtig er noget

for domstolene at tage stilling til. Hvis der er en mistanke, og hvis det er i straffesagsøjemed, man skal have adgang, så skal der også for told- og skattemyndighederne en dommerkendelse til.

Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi i de videre diskussioner og under udvalgsarbejdet er rimelig præcise, når der gælder, hvad det her egentlig handler om.

Når jeg har kunnet lytte mig til, at der i de partier og hos de ordførere, som har udtrykt sig mest imod lovforslaget, samtidig har været en klar støtte til de kontrolaktioner, som told- og skattemyndighederne har udøvet, så er der altså et dilemma her.

Når man har været ude i restauranterne, når man har været ude i pizzabarerne, når man har været ude i kioskerne, eller hvor man har været, har vi jo desværre måttet konstatere, at man hos en meget stor procentdel af de besøgte virksomheder har fundet nogle problemer, givet også nogle meget reelle problemer, og hvis det var sådan, at man havde bebudet sin ankomst i god tid, inden man indfandt sig, så havde det næppe afdækket ret meget af det, der blev afdækket – hvad enten det var falske banderoler, eller det var andre spørgsmål, som blev afdækket under kontrolaktionen. Derfor bliver vi alle sammen nødt til at forholde os til det dilemma; at det i et samfund som vores er nødvendigt, at vi har den her model.

Det er jo også derfor, at man nåede frem til den konklusion under forespørgselsdebatten, som hr. Kristian Jensen henviste til. Og derfor bliver partierne også nødt til at forholde sig til, at hvis det er sådan, at man stemmer det her forslag ned – det har jeg heldigvis ikke talt et flertal for, men hvis man forestiller sig den teoretiske mulighed, at man stemte det her forslag ned – så er det jo ikke sådan, at det ændrer noget. Tværtimod efterlader det den eksisterende retstilstand dér, hvor klarheden med de retningslinjer, vi i fællesskab med et bredt flertal har lagt, så ikke vil blive rettet ind i overensstemmelse med de synspunkter, som et bredt flertal i Folketinget har bedt alle ministerier og ministre om at lægge til grund for lovgivningen på det område. Det beder jeg bare om at man tænker over.

Så kan der selvfølgelig være enkeltbestemmelser, men jeg vil meget gerne besvare og uddybe i forhold til de enkelte punkter, hvis der er tvivl om, at det nu også er rigtigt og kloget. Jeg beder bare om, at vi i hvert fald hjæl-